

"אמרתי לעצמי: ייכא בלי כמה ימים, אבל הצלתי חיים של אדם"

על פניו, למירי לבינסקי חרדיות עם 8 ילדים ואחות במקצועה לא היה חסר כלום בחיים, ובכל זאת הרגישה שחסר עוד משהו • מהרגע שהחלה לתרום כליה לאדם שלא הכירה שום דבר לא עצר אותה • לפניה שבוע נערך הניתוח ברמב"ם

לי כאבים, ולמעשה יש לי עד עכשו", היא מוגלה, "אבל זהchein וכאפס לעמודת התה' חושה לראות את האדם שקיבל את הכליה שלי. הבנתי שמצבו השתרפ' פלאים. אמא שלו אמרה לי: 'אני לא יכולה להישון בלילה, כי בגלנו יש לך כאבים', ועניתי לה: 'זה לא בגליכם, זה בגליי, אני החלטתי שאני רוצח לעשות זאת'."

נפגשת איתרו?

"הספוקנו להיפגש יממה לפני התרומה. הוא הודה לי. וזה היה פגישה מרגשת שקשה לתאר במיללים. יש לו משפחה נפלאה שעורף טפת אותו באהבה. אני משוכעת שנישאר בקשר".

מה תרצוי לומר למי שקוראת את הדבבה? "חשוב לי שתהיה מודעתות לנושה של תרומות מה אלטרואיסטיות. שאננים יבינו שזו כוונת גדורלה. הרבה אנשים אמרו לי: 'לא ידרתי שיש דבר כה'".

ארגון "מתנת חיים", המעודד אנשים לתרום כליה רשם 1,200 השתלות כליה אלטרואיסטיות ב-13 שנות פעילותן. באחד רגון מלווים את התורם והמושתל בהלי' כים הבירוקרטים. הארגון הוקם ע"י הרב ישועה הכהן, מושתל כליה בעצמו, שהלך לעולמו לפני שניםים, ואת מפעל החיים שלו ממשיכה אלמנתו, הרבענית רחל הכהן, שסייעה הרבה למיiri וביקרה אותה בעת שהיתה מאושפצת. "כשהגעתי לבקר אותה מידי בכיתת החולים, ראיתי מלאך מול העיניים".

מירי לבינסקי עם הרבענית רחל הכהן בבייה"ח צילום: באדיבות משפחת לבינסקי

איך גויסת את בני המשפחה לתמודד בה? "בהתחלת בעלי קצת התנגד, אבל כשראה כמה זה חשוב לי וכשהבין שאפשר להיות עם כליה אחת, הוא התרצה והיה איתי לגב' מורי. גם הילדים תמכו. החלטתי לספר לכל אחד מהשמונה, בנפרד ולא ביחד, כדי שלא יעשה לי 'עליהם' משותף (זוחקת)".

היא הייתה מאושפצת ברמב"ם ארבעה ימים, והגיעה נמושך בשלוש שעות. "היו לך, או למה לא, בעצם?".

אדי גל

לפני שנה וחצי, חברה של תרומה כליה לאדם זו, וראיינו שהכל בסוד", מספרת מירי לבינסקי, אחות אחראית ביחידת לרופאות אם ועו"ד במרכז הרפואי לגליל בנהריה. "בנוספ', חברה אחרת של קיבלה כליה דרך ארגונו 'מתנת חיים'. החלתי להיכנס לאתר האינטראנט של הארגון, מילأت טפסים וחתחה בתהlixir. חייה של לבינסקי, בת 57 תושבת כרמיאל, אשה חרדית, נשואה ואם לשמש'נה, נועה במסלול בטוח וקבעו, כמעט צפוי מראש. היא עבדה כאחות ובמקביל נילאה משק בית תוסס. לפני שנתיים החלו לראיה שונה עלולות במוחה מחשבות על תרומות כליה אלטרואיסטיות (תרומה לאדם זו), אולם בעלה אריה חשש מההשלכות, והרעיוו נגנו. בסופו של דבר, בתמיכת בעלה וילדיה, היא החליטה ללבת על זה, והשבוע התבצעה תרומת הכליה ברמב"ם". אמרתי לעצמי: ייכא לי כמה ימים, אבל הצלתי חיים של בנארם", אומרת לבינסקי, שהכליה שלה נקלטה בצוורה מוצלחת בוגר בן 42. מה דיביא אותך להחליט? "

"אני אדםאמין, ולתפיסתי, המשע שלנו כאן הוא זמני, ועLINנו להשריר משחו טוב אחרים. אמרתי לעצמי: 'אני אדם בריאות, תורהلال, אבל יש אנשים שסובלים. אם אני יכולת לחתה מתנה לאדם אחר שזוקק לך, או למה לא, בעצם?'".

**הספרנו
להיפגש
ימהה לפני
התרומה.
הוא הודה
בגידה
מרגשת
סקשה
لتאר
בAMILIM"**